

Czilli Aranka CSÜTÖRTÖK

Olyan meztelen vagyok itt,
mint egy sápadt neoncső
a fűtetlen konferenciaterem
alacsony egén.
A csíksomlyói fehér falak mentén
az égből aláereszkedik a tél.

Olyan vagyok, mint egy itt felejtett égő,
amihez nincs már kapcsoló.
A sötétből mind hozzám szállnak
a szédült legyek.
Madonna, öltözz napba –
eltévedhetek ebben a sötétben!

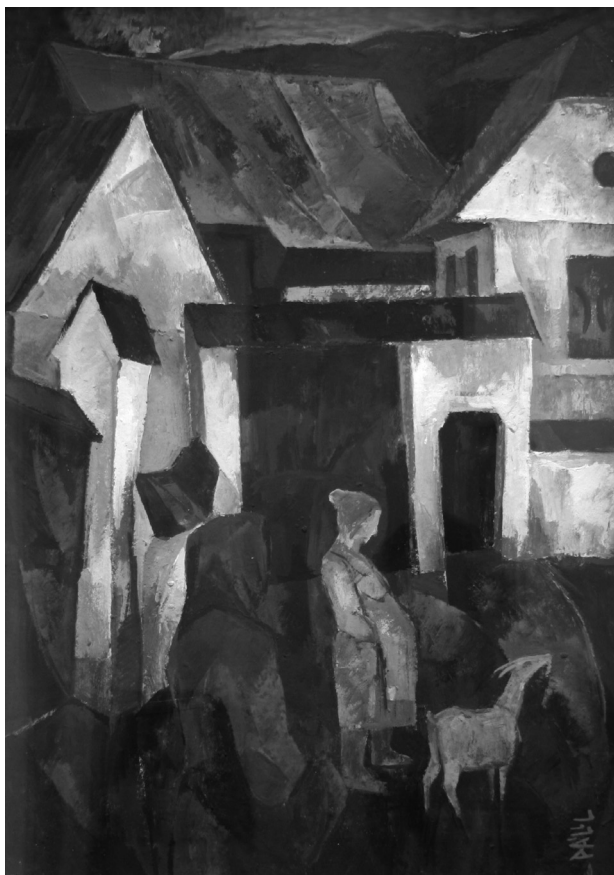
VILÁGOK HATÁRÁN

Álmomban az eget a vállunkra kaptuk
és bekuckóztunk alája sápadtra fázva,
s úgy vártuk, hogy a felkelő nap majd
égbolt híján az ölünkbe pottyan.

Azt mondod, nézd, milyen szép a világ,
arcodat nézem, a tündöklő csodát –
igen, hát persze, hogy gyönyörű a világ!
A boldogság olyan szokatlan magasban
van, beleszédülök, ha meg nem kapaszkodom
egy kőkemény valóságörögbe.

Álmomban is éreztem a reggel hűvösét –
Elengedtem az eget, meztelen maradtál,

de a csillagok hozzádtapadtak:
szeplőiddé lettek.
Megértem őket, ismerem fájdalmát
az elengedésednek.

Angyali üdvözlés